Χρῆστον Ποπασταῦρον
Πειραιῶς 27 (Κ)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἔτος ἱδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Ἀριθ. φύλλου 304]466 Ἰδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής ΔΕΥΤ. 19 Δ)βρίου 1960

Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητήση τὴν ἰθαγένειαν ἑνὸς Λαοῦ, παρέχει ὅμως ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους τὴν Πατρίδα

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκριζώσουμε κάθε ἄλλην γλῶσσα ἀπὸ τὴν χώραν μας.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ ΟΜΙΛΩΝ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΕΙΣ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΙΝ

ΞΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε., ΕΠΙΔΙΩΚΟΝΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΛΟΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΩΣ ΑΦΕΤΗΡΙΑΝ ΝΕΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Παρουσίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ καὶ χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου, ἐτελέσθη τήν 10ην τρ. εἰς τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατὰ τὸ Δεκεμβριανόν κίνημα τοῦ 1944

Μετά τὴν θρησκευτικὴν τελετήν, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον βαρυσήμαντον λόγον:

«Μεγαλειότατε.

Ἀπό τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ χώρου, τὸν ὁποῖον καθηγίασεν ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ θύσία τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὑψοῦτε μήνυμα ἐπαγρυπνήσεως καὶ ἐντολὴ ἐπιφυλακῆς τοῦ Ἔθνους. Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ἀποτίμεν φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς πρωτεργάτας Ἔπους, τοῦ ὁποίου ὁ κύκλος ἔκλεισε. Δὲν καταθέτομεν στέφανον εἰς τοὺς νεκροὺς ἑνὸς πολέμου, τόν ὁποῖον διεδέχθη ἡ εἰρήνη. Ἀλλά τιμῶμεν τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν καὶ ἐξαιρομεν τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐπιζώντων μιᾶς μάχης ἱστορικῆς σημασίας εἰς ἕνα πόλεμον συνεχιζόμενον ἔκτοτε καί μέχρι σήμερον.

Εἰς τὸν ἀνοικτίρμονα αὐτόν πόλεμον, τὸν ὁποῖον ὁ κομμουνισμός ἔχει ἐπιβάλει εἰς τὴν Πατρίδα μας δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀνάπαυλα οὔτε διακοπή, οὔτε εἰρήνη. Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπίθεσις ἐξακολουθῆ, ἀλλάσσουσα μόνον μορφὰς καί στρατηγήματα ἀλλὰ διατηροῦσα πάντοτε τόν ἴδιον ἀντικειμενικόν σκοπόν, τήν ἐπιβολήν, δηλαδὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος διὰ τῆς βίας πρὸς ὄφελος ξένων Κρατῶν, διότι ξένα Κράτη πολεμοῦν τήν Ἑλλάδα διά τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Τὸ Δεκεμβριανόν κίνημα ὑπῆρξε μία φάσις αὐτοῦ τοῦ ἀκαταπαύστου πολέμου. Ἡ ἐγκληματικὴ διαστροφὴ καὶ ἡ προδοτικὴ μανία τοῦ κομμουνισμοῦ προσέλαβε τὸ 1944 τὴν μορφὴν πρωτοφανοῦς παροξυσμοῦ κακουργου λύσσης. Ἠκολούθησεν ὁ συμμοριτοπόλεμος μὲ τὸν ὁποῖον οἱ κομμουνισταὶ παρέδωσαν εἰς τὰς φλόγας τῆς καταστροφῆς τὰ ἐδάφη τῆς Ἑλλάδος καὶ κατεδίκασαν τὸν λαόν μας εἰς τὴν κόλασιν συμφορᾶς καὶ αἵματος. Καὶ σήμερον εὑρισκόμεθα ἐνώπιον ἐκτεταμένης προσπαθείας πρὸς κλονισμόν τῆς ἐσωτερικῆς συνοχῆς τῆς Χώρας, κλονισμόν ὁ ὁποῖος, ἂν ἐπιτευχθῆ, θὰ ἀποτελέση τὴν προπαρασκευαστικὴ φάσιν καί τὴν ἀφετηρίαν νέων ἀναστατώσεων καὶ ἀναρχικῆς τρομοκρατίας.

ΚΡΙΝΕΤΑΙ Η ΤΥΧΗ ΜΑΣ

Ἔχομεν, συνέχισεν ὁ κ. Καλαντζῆς, ἱστορίαν τριάκοντα αἰώνων. Ὑπέστημεν δοκιμασίας καί περιπετείας. Ἀντιμετωπίσαμε κινδύνους καὶ ἀτυχίας. Ἀλλ' οὐδέποτε εὑρέθηκαν ἐνώπιον τῆς ἐκτάσεως καί τῆς βαρύτητος τῆς ἀπειλῆς, τὴν ὁποία ἀντιπροσωπεύει ὁ κομμουνισμός. Τὼρα ἐπιχειρεῖται ἐπιστημονικῶς ὠργανωμένον καὶ ἀδιστάκτος ἐκτελούμενον κτύπημα τῆς φυλῆς μας εἰς τὴν ρίζα της. Τώρα ὁ Ἑλληνισμὸς περισφίγγεται ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν μέ τήν πρόθεσιν ἀποπνιγμοῦ του. Τὼρα ἔχομεν ἐπιδιωκὰς τῶ ὄντι στιγμάς καθ' ἃς κρίνεται ἡ τύχη μας γιὰ πολλούς αἰώνας. Τώρα ἢ θά παραδώσωμεν εἰς τὰ τέκνα μας ἀκεραίαν τὴν κληρονομίαν τῶν προγόνων μας καὶ ἐλευθέρα τὴν Ἑλλάδα, ἢ θὰ γράψωμεν ἐπίλογον καταισχύνης εἰς τὸ βιβλίον δόξης τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπό τῆς ὑπευθύνου θέσεως, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔχει ἐμπιστευθῆ ἡ Πολιτεία, καί κατά τὴν ἐπίσημον αὐτήν ὥραν, διακηρύσσω πρὸς τὸ Ἔθνος μέ καθαρὰν τὴν καρδίαν καὶ ἐν συνειδήσει ὅτι ἡ πολιτικὴ οὐσία καί τὸ ἀντεθνικὸν περιεχόμενον τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος ἡ προσπάθεια δηλαδὴ, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὅπως διὰ μέσου τοῦ βουλγκου καὶ τοῦ αἵματος τῆς προδοσίας καί τοῦ ἐγκλήματος ἐπιβάλη τὴν τυραννίαν του ὡς ἐντολοδόχου ξένων Κρατῶν—εἶναι ἐνεργὰ ὅτι τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἀπειλεῖ ἐκ νέου ἀμέσως τὴν γαλήνην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας. Ἀπὸ τὸν ἱερὸν χῶρον τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη ἄς ἀκουστῆ εἰς τά πέρατα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄς ἠχήση εἰς τὴν ψυχὴ κάθε Ἕλληνος προσκλητήριον σάλπισμα Ἐθνικῆς κινητοποιήσεως. Ὁ ἐχθρὸς ἐγείρει πάλιν θρασεῖαν κεφαλήν. Αἱ φρικαλεότητες τοῦ Δεκεμβρίου διαγράφονται εἰς τό βάθος τοῦ ὁρίζοντος ὡς πραγματικότητες τῆς αὔριον. Τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΑΠΟΧΕΥΤΙΚΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ συνάδελφος «Θ. Ἀγών» ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα τῶν ὑπονόμων. Ἡ στήλη αὕτη σχολιάζουσα τὰς ἀπόψεις τῆς συναδέλφου διεστύπωσεν τὴν γνώμην νά γίνη δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου διά τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπόψεώς μας αὐτῆς ἐλάβομεν μακροσκελῆ ἐπιστολὴ τοῦ κ. προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ὁποίαν ἀντί νά περιορισθῆ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών του ἢ καὶ τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ὁποίαν ἐστήριξαν τὴν δευτέραν ἀπόφασιν ἀπευθείας ἀναθέσεως εἰς ἐργολάβον, προσπαθεῖ νὰ ἀμφισβητήση τὴν καλήν πρόθεσιν τοῦ σχολίου μας.

Δέν φανταζόμεθα ὅτι ὁ κ. πρόεδρος θά παρεσύρετο εἰς τόσον ὀλισθηρὸν δρόμον διά τῆς ἀπαντήσεώς του.

Ἡ στήλη αὕτη διετύπωσεν μίαν ἄποψιν εἰς ἀπάντησιν σχολίου τῆς συναδέλφου καί ἡ ἄποψις μας εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁποία ὑποστηρίζει τό συμφέρον τοῦ Δήμου καὶ δέν ἠμπορεῖ ν' ἀφήση οὐδέ τὴν ἐλαχίστην ἀμφισβήτησιν περί τοῦ ἀδιαβλήτου τῆς ἐνεργειάς του.

Ὁ περὶ Τύπου νόμος τόν ὁποῖον ἐπικαλεῖται ὁ κ. πρόεδρος δέν μᾶς ὑποχρεοῖ εἰς τὴν δημοσίευσιν διότι πρῶτον ἐξέρχεται τῆς οὐσίας τοῦ θέματος καί δεύτερον ὁ χῶρος τόν ὁποῖον καταλαμβάνει εἶναι τριπλάσιος τοῦ δημοσιεύματος, ἐνῶ ὁ Νόμος ὁρίζει ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ καταλαμβάνει τὸν αὐτὸν χῶρον.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου ποὺ ἰσχυρίζεται ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου θά ἔπρεπεν νὰ ἐκτιμηθῆ ἀπὸ πολλοῦ.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι ὀλιγώτερος χρόνος θὰ ἀπωλεσθῆ διά τῆς διενεργείας τῆς δημοπρασίας, παρά διὰ τῆς ἐπιμονῆς εἰς τὴν ἄποψίν των.

Πάντως τὸ θέμα τῶν ὑπονόμων πρέπει νὰ πάρη τέλος. Αὐτό εἶναι ἐκεῖνο πού ἐνδιαφέρει τὴν πόλιν.

Εἰς ἀπάντησιν Δημοσιεύματός μας

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ Δ)ΣΕΩΣ

Ἀνακοινώσεις τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ἀθανασάκου

Ὁ Βουλευτής κ. Ἀθανασάκος σχετικῶς μέ δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος μας γιὰ τὰς ἐλλείψεις Ὑπαλλήλων καὶ καθυστέρησιν τῶν προγραμματισθέντων ἔργων μᾶς ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω τηλ)μα.

— Ἐπὶ σημειώματος εἰς φύλλον 21 Ν)βρίου πληροφορῶ ὅτι Δασάρχης ἔχει τοποθετηθῆ ὁ τοιοῦτος Καφάσης. Ἐντὸς ἡμερῶν χορηγηθῆ πίστωσις καὶ ἔλθη αὐτόθι θέσιν του.

Γεωπόνος Μασίκας τοποθετημένος Διεύθυνσιν Γεωργίας εὑρίσκεται δι' εἰδικήν ὑπηρεσίαν περιοχήν Ταυρωτοῦ (Μέγδοβα). Αὕτη λήγει 15 τρ. καί διατάχθη ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἔλθει αὐτόθι θέσιν του.

Γεωπόνοι Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν δέν ἐτοποθετήθησαν διότι ὅλαι αἱ θέσεις παρά τῇ Διευθύνσει εἶναι κατὰ Ὑπουργεῖον πλήρεις.

Ταῦτα ἀπὸ συνεχῆ παρακολούθησιν μας θεμάτων αὐτῶν. Κατὰ προσεχὲς ἔτος διορισθῶσιν ἕτεροι 100 γεωπόνοι καὶ ἐνεργοῦμεν τοποθετήσωμεν καί εἰς Θεσπρωτίαν.

Ἐὰν προγράμματα δέν πραγματοποιοῦνται καὶ ἐάν πιστώσεις δέν ἀπορροφῶνται ἐξ ὁλοκλήρου φρονοῦμεν ὅτι δέν ὀφείλεται τοῦτο εἰς ἔλλειψιν προσωπικοῦ, ἀλλ' εἰς ἀπόδοσιν ἐκτελουμένου ἔργου ὑπὸ ὑπευθύνων. Καὶ εἶναι ἔργον τῆς τοπικῆς Διοικήσεως νὰ δραστηριοποιήση ὑπεύθυνα ὄργανα, ὥστε ἀνταποκριθῶσιν καὶ σκοποὺς Κυβερνήσεως, διαθετούσης ὑπερεπαρκεῖς πιστώσεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιούντων πάσης κατηγορίας παραγωγικῶν καὶ κοινωφελῶν ἔργων.

Εὐστρ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ
Βουλευτής

ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΡΧ[illegible]ΝΗ ΓΕΩΤΡΗΣΕΙΣ

[illegible]ινώσεις τοῦ Βουλευτοῦ κ. Ἀθανασίου

Ἐξ [illegible] σχολίων τοῦ τύπου [illegible] θυστερήσεως ἡ ὁποία [illegible]ται ὅσον ἀφορᾶ τὴν [illegible]γασιῶν γεωτρήσεω[illegible] [illegible]υψιν πετρελαίω[illegible] Ἠπείρου, ὁ Βουλευ[illegible]ρωτίας καὶ τέως [illegible]ος Ἐσωτερικῶν κ[illegible]ου προέβη εἰς τὰς κα[illegible]οινώσεις;

—Τ[illegible]ῶν γεωτρήσεων Ἠ[illegible]δι' ἀνακάλυψιν πετρελ[illegible]ρακολουθῶ μέ ἰδιαίτερ[illegible]διαφέρον. Πρὸς ἐνημέρωσ[illegible]τῶν συμπατριωτῶν μας γνωρίζω ὅτι ἀπὸ τριμήνου καὶ πλέον ἤρξατο ἡ χαρτογράφησις καὶ ἡ γεωλογική μελέτη τῆς περιοχῆς ἐκείνης τῆς Ἠπείρου, ἡ ὁποία ἐμφανίζει τάς περισσοτέρας πιθανότητας νὰ κρύβη τὸ ἔδαφός της πετρέλαιον. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ τελειώση μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, ὁπότε θά ἐπακολοχθήση ἐνταῦθα ἡ ἐπεξεργασία τῶν στοιχείων αὐτῶν τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

Τὸ γεωλογικὸ Ἰνστιτοῦτον, καθ' ἃ μὲ πληροφορεῖ ὁ φίλος Διευθυντής του κ. Ζάχος. ὑπολογίζει ὅτι μετά τὸν Μάρτιον θὰ λάβη χώραν ἔξοδος ἐντεῦθεν τῶν ἁρμοδίων εἰδικῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι θὰ προβοῦν ἐπιτοπίως εἰς τὸν καθορισμόν τῶν σημείων γεωτρήσεως. Ἡ ἀρχή θά γίνη, διότι ἐκεῖ παρουσιάζεται μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Καλαμᾶ πρὸς τὰς ἐκβολὰς καὶ ἐν συνεχεία νὰ προχωρήσουν πρὸς τὴν περιοχὴν Ἰωαννίνων[Λάβδανη κλπ]. Αἱ γεωτρήσεις δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ λάβουν χώραν πρὸ τοῦ φθινοπώρου θεωρεῖται ὅμως βέβαιον ὅτι ὁπωσδήποτε θ'ἀρχίσουν ἐντὸς τοῦ 1961.

Θά ἐπεθύμουν νὰ μεταφέρω ἐνταῦθα τὴν αἰσιοδοξίαν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ὅσον ἀφορᾶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γεωτρήσεων, ἡ ὁποία μεγαλώνει ἀπὸ τό γεγονὸς ὅτι οἱ γεωλογικοὶ σχηματισμοὶ τῆς Ἀλβανίας, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα τελευταίως ἀνεκαλύφθησαν μεγάλαι ποσότητες πετρελαίου παρακολουθοῦνται καὶ ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Τοῦτο δημιουργεῖ καί εἰς ἡμᾶς τὴν βάσιμον ἐλπίδαν ὅτι πιθανόν νὰ πρόκειται περί μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πετρελαιοφόρου φλέβας, ἡ ὁποία ἐὰν ἀποκαλυφθῆ μὲ τὰς ἐνεργηθησομένας γεωτρήσεις θά μεταβάλη ἀναμφισβήτητως τὴν ὄψιν τῆς Ἠπείρου.

—Συνεπῶς ἄς ἀναμείνωμεν καὶ ἄς ἐλπίζωμεν.—

Πίστωσις διά τὴν Ἐπαρχιακὴν Ὁδοποιΐαν

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Θεσπρωτίας τὸ Ὑπουργεῖον Συγγοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Νομισματικὴν ἐπιτροπὴν τὴν χορήγησιν τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου δραχμῶν 10.000.000, ἐξ' ὧν ποσὸν μέν 8.400.000 δραχ. ἀφορᾶ τὴν συμβολὴν τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου εἰς τάς δαπάνας ἐκτελέσεως Ἔργων Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας, ἐντεταγμένων εἰς τὸ πενταετές πρόγραμμα ὡς:

α) Ἡγουμενίτσης-Μαφγαριτίου-Μόρφης.

β) Φιλιατῶν Ἁγίων Πάντων-Γεφύρας-Λαγκάβιτσας.

γ) Παραμυθίας-Πετυσίου καί

δ) Διακλάδωσις - Γλυκῆς Τσαγγαρίου.

Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 1.600.000 θά διατεθῆ διά τὴν α) Συμπλήρωσιν διανοίξεως καί βελτιώσεως βατότητος Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Παραποτάμου-χάνι Τζοῦμα-Κεραμίτσις καί

β) Γρίκας-Ψάκας-Μαζαρακιᾶς-Πέρδικας.-

Παιδαγωγικὴ στήλη γιὰ τοὺς Γονεῖς

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ

Ὑπὸ Κων)νου Κων)ντίνου Δημ)λου

10ον

Σήμερα θὰ μᾶς ἀπασχολήση ἕνα ἀρκετὰ σοβαρὸ θέμα, τὸ θέμα τῶν παιδιῶν μὲ σωματικά ἐλαττώματα, δηλαδὴ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ποὺ εἶναι κουφά, τυφλά, παράλυτα ἢ ἡμιπαράλυτα. Αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ τύχουν πολύ μεγάλης προσοχῆς καὶ καλῆς μεταχειρίσεως. Γιατὶ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γίνονται διστακτικά, χάνουν τὴν αὐτοπεποίθησί τους, γίνονται ντροπαλὰ καὶ ἀποφεύγουν τὶς συντροφιές τους εἰς παρέες μὲ ἄλλα παιδιά. Καὶ ὁ λόγος τῆς ἀποφυγῆς ἀπό τὴν παρέα εἶναι ὅτι αἰσθάνεται πώς εἶναι κατώτερα ἀπό τὰ ἄλλα συνομήλικά τους.

Ἄλλα παιδιὰ μέ σωματικὰ ἐλαττώματα ἔχουν ἄλλες ἰδιοτροπίες, εἶναι ἀντικοινωνικά, ὑπέρβολικά φιλότιμα, εὐαίσθητα καὶ φιλύποπτα. Καί ἄλλα ποὺ εἶναι πλασμένα ἀπὸ τὴν φύσι νὰ εἶναι ἁπλᾶ κάποτε θυμώνουν εὔκολα καὶ ἀπότομα.

Μιλήσαμε καὶ ἄλλοτε γιὰ ἄλλες περιπτώσεις, πὼς ἂν σὲ κάθε γονέα παρουσιάζεται μιὰ περίπτωσι ὀπ' αὐτὲς ποὺ ἐθίξαμε ἢ ποὺ θέλομε στὴν μελέτη μας, στὸν δάσκαλο ποὺ διευθύνει ὁμάδα ἀπὸ ὅλες τὶς τάξεις τῶν ἀνθρώπων, διότι τά παιδιά του εἶναι παιδιὰ γονέων πάσης προελεύσεως, εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθοῦν ὅλες οἱ περιπτώσεις γιὰ τὶς ὁποῖες ὁμιλοῦμε. Εἶναι ἑπομένως ὁ δάσκαλος ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ποὺ τὶς ἔζησε ἢ τὶς ζεῖ τὶς περιπτώσεις αὐτὲς καὶ ὅλες τὶς μορφὲς τῶν διαφόρων ἀδυναμιῶν, ἔχουν γίνει βίωμά του, τὶς ἔχει προσέξει ἔχει ἀσχοληθῆ στὰ σοβαρὰ μὲ αὐτὲς, ἔχει μελετήσει τὴν πιθανὴ προέλευσι ποὺ ἔχει δώσει μιὰ ἐπιστημονικὴ ἐξήγησι. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη μιὰ γνώμη ἐπιστημονικὴ ἡ ὁποία τὸ περισσότερο στηρίζεται στὴν παρατήρησι. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ πιστεύομε πὼς οἱ ἀναγνῶστες μας θὰ δίνουν προσοχή.

Στὸ σχολειό μας ἔτυχε νὰ εἴχαμε σωματικῶς ἀνώμαλα παιδιά. Πῶς τὰ ἀντικρύσαμε αὐτὰ καὶ τὶ μάθαμε γι' αὐτά.

Τὰ ἀντικρύσαμε μὲ πόνο, μὲ ἀγάπη καὶ μὲ σίκτο. Ζητήσαμε νὰ μάθωμε ἂν εἰς γεννε-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελ.)

Ἀπ' τή Ζωή

ΧΑΡΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΜΟΥ

Ἀπόγεμα χινοπωριάτικο. Καθισμένη θαρρεῖς καρφωμένη στούτη θέση ἀπ' τάλαβάστρινα χέρια τῆς δουλειᾶς βάλθηκα νὰ παίζω. Δὲν εἶναι οἱ ὀνοίμητες θύμησες, μήτε τὰ ὀνείρατα ποὺρθαν συντροφιά στό παιγνίδι τοῦ νοῦ.

Εἶναι οἱ σκέψεις ποὺ φτερωτές πετοῦν ὁλόγυρα μέσα στούτο στενότοπο δωμάτιο καὶ τὸ ὁλοζώνουν. Φτερουγίζουν ψηλά στά ἁγνά παιδιάτικα μέτωπα καὶ ὅλο θέλουν νὰ διαβάσουν.

Ὦ νὰ μποροῦσαν νὰ σκίσουν τόν χρόνο γοργόφτερες, νὰ δραματισθοῦν νὰ δοῦν τὸ ξεδιάλεγμα ποὺ θὰ κάνη ἡ ζωὴ στοῦτα μικρὰ νιοβλάσταρα. Ὅλα εἶναι παιδιάτικα ἐδῶ μέσα δειλά παιδιάτικα χέρια ποὺ χαράζουν φοβισμένα μὲ τὰ μικρὰ κρινοδάκτυλα γραμμές ἀδέξιες. Μικρα ἀγαπημένα χέρια μπερδεμένα ἀξέχωρα ποιός ξέρει στὸ διάβα τῆς ζωῆς ποιό δρόμο θὰ χαράξεται. Ὦ νἄξερε ἀλήθεια ποιὸ νάν τοῦ τίμιου δουλευτῆ, τοῦ ἀργάτη, τοῦ πνεματικοῦ ἢ τοῦ γραμματισμένου.

Τὰ χέρια τά μικρά τἀφροπλασμένα θὰ ροζιάσουν στὸ πέρασμα. Ἡ παλάμη ἡ παιδική θὰ χάση τήν παιδιάτικη ὀμορφιά καὶ ἁγνότητα.

Οἱ σκέψεις πετοῦν ὅλο πετοῦν μού εἶναι δύσκολα τό μάντεμα.

Τοῦτα μικρὰ χεράκια ποὺ εἶναι συντροφιὰ μὲ δυό πλεξοῦδες κορακιὲς στὸ ἀθῶο χρονογύρισμα θὲ νὰ βαστάξουν ἀγκαλιὰ δυὸ νέα χέρια παιδικά. Θὰ θρέψουνε μέ τῆς καρδιᾶς τὸ μῦρο μιὰ νέα ζωή. Πόσες φορές μέσ' τά κρυφομιλήματα τὰ ὀνείρατα τά παιδικά δὲν ἔκλεψα ἀπό δυὸ γαλάζιες θάλασσες τόν πόθο τόν κρυφό. Πλάθουν μὲ τὴν πρωτόπλαστη ζύμη τῆς ἄψυχης χρωματικῆς πλαστελίνης μύρια ὀνείρατα καὶ κάστρα παιδικά, ποῦν ἀλήθεια τόσο ἀλαργινά.

Ὦ χέρια παιδικά ἄλλα ἀδύναμα καὶ ἄλλα δυνατά.

Πόσες ἐλπίδες κρύβεται νέα ζωή, νέα γενιά, φωτοχυμένο τῆς ζωῆς ποτάμι ἀστέρευτο. Πόσα ἀπό αὐτά δὲ νὰ βοηθήσουνε ἀπλέρωτοι ἐργάτες τὴν δύναμη τοῦ νοῦ, τοῦ πνέματος, τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Καὶ τώρα μιὰ μεγάλη εὐχὴ μαζύ μέ μιὰ παράκληση ἔχω γιὰ σᾶς.

Ὦ χέρια μικρά παιδιάτικα ἁγνά γιὰ νὰ χαράζεται ἀδέξια δειλά.

Τὴν πρώτη τὴν γραμμή σᾶς βοήθησα πολύ.

Ὦ μὴν τὸ ξεχάσεται μέ τὴν εὐχὴ νὰ εἶναι σταθερή σ' ὅλη σας τὴν ζωή.

Σοφία Κέσκου

'Αρχαιολογικά σημειώματα

ΕΛΑΤΕΙΑ

Σπύρ. Μουσελίμη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγ.)

Ἔτσι, τὸ ὄνομα «Ἐλάτεια», ἡ περιοχὴ τούτη τοῦ «ἐλατιοῦ,» δένδρου, κι' ἡ περιγραφὴ τοῦ Στράβωνα «καὶ Ἐλάτεια ἐν μεσογαίᾳ,» συνταυτιζόμενα τά τρία, δυναμώνουν καί πείθουν τὸν ἐρευνητὴ πὼς τὰ πυκνὰ καί πολυδώματα χτίρια τῆς Χόϊκας στὴν τοποθεσία «Λούτσα» μέ τά μεγάλα ἁρμορραμμένα λιθάρια, καί τῶν ὁποίων ἔσμιγαν οἱ στέγες καί μποροῦσες ἀπὸ σκεπὴ σὲ σκεπὴ νὰ περιπατήσεις καὶ νὰ διαβεῖς ψηλά ὅλη τήν πόλη, ἀπὸ τὴ μιὰν ἄκρη ὡς τήν ἄλλη, ἀνήκουν πατόκορφα στὴν παλιὰ Θεσπρωτικὴ πόλη Ἐλάτεια.

Μετὰ τὴν καταστροφὴ κι' ἐρημωσή της ἀπὸ τὸν κοινό τῶν ἀρχαίων Ἠπειρωτικῶν πόλεων φονιά, ἐμφανίζεται πλησίο της, κατακαμπίς, ἡ Εὔροια, πού καταχνυμπιάστηκε (καταπλακώθηκε) ἀργότερα (60 μ. χ. αἰ.) ἀπὸ τίς κατηβασιές τοῦ Κωκυτοῦ καί τ' Ἀχέροντα «ὕδασιν ἐπιεικῶς κατακορής οὖσα» καὶ τῆς ὁποίας μάρτυρες παρασταλίζουν σήμερα τά χαλάσματα τοῦ μικροῦ χωριοῦ τῆς Σωρείας (Παλιοχωριοῦ Γλυκῆς) ὅπου ὁ ἁη—Δονάτος σκότωσε τὸ μυθικὸ Δράκοντα, τὰ ἐρείπια τοῦ ἀνεγερμένου ἀπὸ τὸν ἴδιο ναοῦ τῆς Παναγίας στή θέση «Ὀμφαλιο», σημερινὰ «Πλατάνια» καὶ δυό μαρμάρινες πέτρες προερχόμενες ἀπό τὸν τάφο τοῦ ἁγίου «καὶ τὸν ἴδιον εὐτρεπίσας τάφον» διαστάσεων 2Χ0,45Χ0,25 μ. πεταμένες στὴν ἄκρη κάποιου δρόμου τῆς Γλυκῆς, κοντὰ στὸ Δημοτ. σχολειό.

Ἀπολαυστικὴ ἡ θέα ἀπὸ τὴ θέση τῆς Ἐλάτειας. Τό μάτι δέ χορταίνει ἰδεῖ.

Κάτου ἁπλώνεται, πράσινη θάλασσα, ὁ κάμπος διαρρεόμενος ἀπό τ' ἀσημόλαμπα νερὰ τοῦ Κωκυτοῦ, ἀντίπερα οἱ κοντορραχοῦλες καί τὰ χαμηλοβούνια τῆς Ἐλαιάτιδας ἐμποδίζουν τὶς ἐξερχόμενες ἀπὸ τά σαπιονέρια τῶν βούρκων ἀναθυμιάσεις ν' ἁπλωθοῦν στὴ χώρα. Ἀπάνου ὀρθώνεται τὸ μακρὶ Σουλιωτικο βουνὸ, τό Περαβούνι καὶ κάτου σκεπασμένο ἀπὸ ὁμίχλες κι ἀντάρες τὸ Φανάρι, ὁ Ἅδης τῶν ἀρχαίων.

Παρακάτου οἱ νεκροὶ βγαίνοντας ἀπό τὰ σκοτεινὰ κατώγια τοῦ Ἅδη, ἀπὸ τό ἔρεβος, ὕστερα ἀπό τὶς γενόμενες ἀπό τούς δικούς τους χοὲς συνάζονται ξετορνιασμένοι στὸ νεκρομαντεῖο τῆς Ἐφύρας (Κιχύρου,) κι' ἔρχονται σέ ἐπαφὴ μέ ζωντανούς. Ὁ πατέρας ἀναγνωρίζει τὸ πεθαμμένο παιδί του, ἡ μάνα τὴ μονάκριβη κόρη, ὁ νιὸς τὴν ἀγουροχαμένη γυναίκα του ποὺ κλαιάμενη τὸν παρακαλεῖ:

«Πάρε μ' ὡρέ λεβέντη μου νὰ βγῶ στὸν πάνου κόσμο».

Κι' ἐκεῖνος τῆς ἀπαντᾶ:

«Πῶς νὰ σέ πάρω λυγερή ποὺ μ' ἀπεικάζ' ὁ χάρος».

Νὰ! ἀκούεται ἡ ὑποχθόνια φωνή τοῦ Μεγάλου Στοιχειοῦ, τοῦ Κέρβερου, πού ἁλυχτώντας κόβει τὰ ὕπατα τῶν ζωντανῶν καί λαχταράει τίς συντροφισσες τῆς Περσεφόνης. τοῦ Ἀηδονέα.

Ὁ ὑποχθόνιος αὐτὸς μηκηθμὸς, τὸ μούγκρισμα τῆς γῆς, προερχόμενος ἀπὸ ὑπόγειες ροὲς τῶν νερῶν, ἀκούονταν κάθε ἄνοιξη σ' ὅλο τό Φανάρι. Ἔπαψε δὲ τό βουητὸ μετὰ τὴν ἀποξήρανση τῶν βάλτων. Ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γῆς ἔβγαινε ἕνα τρομαχτικὸ «οὔ ου ου ου!» πού σ' ἔκανε καὶ κατουριόσουν ἀπὸ τὸ φόβο. Κι' ἀτός μου τό ἔχω ἀκούσει.

Τό νερὸ ποὺ πηγαίνει σου βάλα (ἀκρατητα, τσουρνάρα) ἀπὸ τή ρίζα τοῦ γκρεμοῦ τῆς Γριᾶς, ἄλλο, διασχίζοντας τὶς ὁλοκάθαρες αὐλές τῶν ἀσβεστοχτισμένων μικρῶν ἰσογείων σπιτιῶν, ποτίζει τὰ περιβόλια τοῦ χωριοῦ, πορτοκαλλιές, ἐλιές, ρωδιὲς κι' ἀνθόκηπους, κι' ἄλλο διερχόμενο ὑπόγεια σέ σωλῆνες σχηματίζει σέ διάφορα μέρη μέσα στό χωριὸ ὡραῖες βρυσοῦλες.

Τ' ὄνομα Χόϊκα φαίνεται νά πῆρε τὸ χωριὸ ἀπό κάποιο ἰδιοχτήτη Μπόϊκα (Χόϊκα) ὅπως βρίσκεται καί γραμμένο στὰ τουρκικὰ κτηματολόγια τῆς Κωνσταντινούπολης

Σπύρ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗΣ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΝΤΖΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Κράτος γνωρίζει τὶ βυσσοδομεῖται καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νά κτυπήση καί νά ἐξουδετερώση τά ἀνόσια σχέδια. Ἀλλά καὶ οἱ πολῖται—κάθε Ἕλληνας καὶ κάθε Ἑλληνίς—ἄς ἀναζητήσουν ἕκαστος εἰς τὸ τομέα του, τὴν θέσιν των εἰς τάς ἐπάλξεις τοῦ μεγάλου ἀγῶνος. (Χειροκροτήματα). Εἰς τὴν οὐδέποτε διακοπτομένην κομμουνιστικὴν ἐπίθεσιν, ὀφείλομεν ν' ἀπαντῶμεν μέ τὴν οὐδέποτε λυομένην ἐπιφυλακὴν τοῦ Ἔθνους.

ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΒΗ Η ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ

Καὶ ὁ κ. Ὑπουργός κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

»Πανηγυρίζοντες σήμερον τὴν ἐπέτειον τῆς νίκης τοῦ Μακρύγιάννη καὶ τιμῶντες τοὺς νεκροὺς τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τοῦ μαρτυρήσαντος ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀξιοποιοῦμεν τὴν θυσίαν των ἀναβαπτίζοντες εἰς τὸ φωτεινόν των παράδειγμα τὴν Ἐθνικήν μας πίστιν καί χαλυβδώνοντες τὴν θέλησίν μας ὅπως ἐκμηδενίσωμεν τὴν Λερναία Ὕδρα τῆς κομμουνιστικῆς προδοσίας μὲ τὴν ἁγίαν σκληρότητα τὴν ὑπαγορευομένην ἀπὸ τό ὑπέρτατον πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον, ἐν ὥρᾳ ὑπερτάτου κινδύνου.

Ἡ Ἑλλας περικλείει εἰς τὴν ψυχὴν της τὴν ἀστείρευτον δύναμην νά ζῆ καὶ νά δημιουργῆ καὶ ἡ ἀ[illegible]σίωσις τῶν τέκνων της εἰς τά πεπρωμένα τῆς Πατρίδος ἐμπνέει τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην διά τὸ μέλλον».

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τής βρέθηκαν ἔτσι ἤ ἔγιναν μετὰ. Μοῦ ἀπήντησαν ὅτι μετὰ ἔπαθαν μέχρι τὰ 5 τους χρόνια τό κοντινό ἦταν καλὸ παιδί, φιλότιμο πρόσχαρο, γελαστό. Ἀγαποῦσε τὴν παρέα καί ἔπαιζε ἤρεμα. Μετὰ ἀρρώστησε (πιθανῶς ἀπό ἀτροφία - φυματίωσι τῶν ὀστῶν-) πῆγε στό Νοσοκομεῖο καί κάθησε 2 χρόνια Μετὰ πού γύρισε γύρισε μὲ μπαστούνι (δεκανίκια) καὶ ἐνῶ ἦταν ἥσυχο ὅλο γκρίνιαζε στὸ σπίτι καὶ τίποτε δὲν τὸ εὐχαριστοῦσε. Ὅλα τοῦ φταίγανε.

Τέτοιο τὸν ἀντικρύσαμε στὸ σχολειὸ καί χειρότερο ἀκόμη διότι ἐν τῷ μεταξύ εἶχε μεγαλώσει. Κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ ζητοῦσε ἀφορμή νὰ δημιουργήση φασαρία, νὰ τσακωθῆ μὲ τὰ παιδιὰ καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἦταν κοντός ἤθελε νὰ μαλώνη, νά δοκιμάζη τὴν δύναμή του. Ἀνέβαινε στὴ σκάλα τοῦ σχολειοῦ καὶ μὲ τὴν κοιλιὰ κοιλοῦσε ἀπὸ τήν κορυφὴ τοῦ πρ φυλακτῆρος τῆς σκάλας μὲ τό κεφάλι κάτω. Δὲν ἔπαιρνε ἀπό συμβουλὲς, ἐμεῖς ἀποφεύγαμε νὰ τοῦ ἐπιβάλωμε τιμωρία ἀλλὰ κινδυνεύσαμε νά μᾶς διασαλεύση τὴν τάξι καί τὴν πειθαρχία τῶν παιδιῶν. Ἐνηργήσαμε νὰ εἰσαχθῆ στίς τεχνικές σχολὲς τοῦ Βασιλικοῦ ἱδρύματος γιὰ νά βρῆ ὁμάδα παιδιῶν συνομηλίκων καὶ συνεννοούμεθα μέ τόν Διευθυντὴ τῆς σχολῆς γιὰ τὴν μεταχείρισί του. Ἐτοποθετήθη εἰς τό τμῆμα τῆς ὑποδηματοποιΐας. Ἀτυχῶς, πρὶν περάσουν 2 μῆνες ἐξεδηλώθησαν τὰ ἔνστικτα. Δημιούργησε φασαρίες καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ τὸν διώξουν καὶ νὰ ἔρθη στὸ σπίτι του πάλι.

Στήν περίπτωσι αὐτή οἱ διαταραχὲς στὴν ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητος ὀφείλονται στὸ σωματικὸ τους ἐλάττωμα καὶ στὸ ὅτι τὸ παιδὶ ἔβλεπε ἤ βλέπη τὸ σωματικὸ του ἐλάττωμα μέ νοσηρὸ τρόπο. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κουτσὸ παιδὶ, παρ' ὅλο κουτσὸ, γύρευε καυγάδες διότι μὲ τὴν συμπεριφορά του αὐτὴ θέλη νὰ δείξη ὅτι ἡ ἀναπηρία του αὐτὴ σὲ τίποτε δὲν τὸν ἐμποδίζει καὶ πὼς μπορεῖ νὰ τρέχη καὶ νὰ σκαρφαλώνη ὅπου θέλει καλύτερα ἀπὸ τά ἄλλα παιδιά.

Τ παιδιὰ αὐτὰ θέλουν καλὴ οἰκογενειακὴ ζωή καὶ παρέα παιδιῶν μὲ καλὴ ἀγωγὴ πού νὰ συμπεριφέρωνται σ' αὐτὰ μέ καλόν καὶ εὐγενικὸ τρόπον καὶ πού πολλὲς φορὲς νὰ ἀνέχωνται καὶ τυχὸν ἀπότομους τρόπους των ἀνωμάλων καὶ μὲ τὴν εὐγενικὴ τους ψυχὴ νὰ ἐπιδράσουν εὐμενῶς σ' αὐτά.

Ἐμεῖς οἱ μεγάλοι δασκάλοι καὶ γονεῖς, ὅταν ἐπικοινωνοῦμε μὲ τέτοια παιδιὰ πρέπει νὰ προσπαθοῦμε ὅσο μποροῦμε πιὸ πολύ νὰ τονώσωμε τὸ ἠθικό τους καὶ τὴν αὐτοπεποίθησί τους, νὰ τά ζωηρεύουμε ἄν τοὺς λείπη τὸ θάρρος, ν' ἀνακαλύπτουμε καί νὰ ἀναπτύσουμε τὶς ἱκανότητες καί τὰ ἐνδιαφέροντά τους, νὰ τοὺς δίνουμε μαθήματα ἀνάλογα μὲ τίς δυνάμεις τους καὶ νὰ τὰ βοηθοῦμε νὰ παίρνουν ἐνεργὸ μέρος στὴν ζωὴ τῆς παρέας ἤ τῆς σχολικῆς ὁμάδας. Τότε τὰ παιδιὰ αὐτὰ θὰ νοιώθουν ἱκανοποίησι, ζωντάνια, θὰ ἔχουν αὐτοπεποίθησι, στὶς δυνάμεις τους καὶ ἀργότερα νά κάνουμε, ὅπως κάναμε ἐμεῖς γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ ἐπαγγέλματός του.

(Συνεχίζεται)

ΤΟ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

εἰσέρχεται εἰς τάς παραμονάς ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ἥτις θά ἀρχίση εἰς τάς 29 Δεκεμβρίου καὶ θά διαρκέση μέχρι 4 Φεβρουαρίου 1961

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

Κατ' αὐτήν 329.300 τυχεροὶ κατά δέκατα γραμματίων

ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΝ ΣΥΝΟΛΩ ΔΡΧ. 70.074.000

ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

Καὶ οἱ μή ἔχοντες ἄς ἀγοράσουν καὶ τώρα ἕνα ἀριθμὸν διά τὴν συμμετοχήν των εἰς τὰ πλούσια κέρδη καὶ τὸ ΔΩΡΟΝ τῶν 5.000.000

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ἐθνικόν Οἰκοτροφεῖον Ἀρρένων Φιλιατῶν
Ἀρ. Πρωτ. 517

Περίληψις Διακηρύξεως

Τὸ Ἐθνικό Οἰκοτροφεῖον Ἀρρένων Φιλιατῶν, ἐκθέτει κατὸπιν τῆς ὑπ ἀριθ. 16]1960 ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ εἰς φανερὸν τακτικὸν προφορικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τήν ἀνάδειξιν ἐργολάβων καὶ χορηγητῶν διά τὸ οἰκονομικόν ἔτος 1961 ἐπὶ τῶν κάτωθι εἰδῶν καὶ ἐργασιῶν, ἤτοι:

1) Ἄρτου καὶ ἀρτοποιήσεως ἀλεύρων Κ.Α.Ρ.Ε. 2) Ὀπωρικῶν, λαχανικῶν, ὠῶν· 3) Κρέατος νωποῦ. 4) Εἰδῶν Παντοπωλείου. 5) Φαρμάκων καὶ εἰδῶν Φαρμακείου. 6) Ἰχθύων νωπῶν καὶ κατεψυγμένων. 7) Γραφικῆς ὕλης καὶ σχολικῶν βιβλίων. 8) Εἰδῶν Ζαχαροπλαστείου 9) Γάλακτος καὶ γιαούρτης 10) Καυσόξυλων 11) Ἐπιδιορθώσεως ὑποδημάτων 12) Κασσιτερώσεως μαγειρικῶν σκευῶν. 13) Ἐντύπων. 14) Ἐψήσεως φαγητῶν.

Οἱ διαγωνισμοὶ θά διενεργηθῶσι τήν 27ην μηνὸς Δεκεμβρίου 1960 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11ην-12ην π.μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν Δήμου Φιλιατῶν ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο ὁρισθείσης Ἐπιτροπῆς.

Σχετικοὶ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τά Γραφεῖα τοῦ Ἱδρύματος καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νά λαμβάνουσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην.—

Ἐν Φιλιάταις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1960
Ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς Ἔπαρχος Φιλιατῶν
Ἀπόστολος ΡΕΜΠΑΤΗΣ

ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΣ

Ἐν ὄψει τῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιτυγχανομένων εἰς τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῶν παραγωγῶν ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως λιπασμάτων ἐδόθησαν ἐντολαὶ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὅπως ἐξετάζουν, μετὰ πάσης εὐρύτητος, τὰς παροχὰς λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει. Συγκεκρυμένος, τῆς ἐνισχύσεως εἰς λιπάσματα θά τυγχάνουν καὶ οἱ καθυστεροῦντες ὀφειλὰς μιᾶς περιόδου, ἀσχέτως λόγων καθυστερήσεως, θὰ ἐξαιροῦνται δὲ ταύτης μόνον οἱ ἀποδεδειγμένως κακόπιστοι ὀφειλέται. Εἰδικῶς διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου, καὶ ἐπὶ σκοπῷ τονώσεως τῆς γονιμότητος τῶν ἐδαφῶν καὶ αὐξήσεως τῶν στρεμμάτων ἀποδίσεων τοῦ σίτου, οὕτινος ἡ καλλιέρεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκταθῆ πέραν τῶν καλλιεργηθεισῶν κατὰ τὴν περίοδον 1957]58 ἑκτάσεων τὰ ἀνωτέρω Ὑποκαταστήματα, ἐντέλλονται νὰ παρέχουν ηὐξημένας ποσότητας λιπαντικῶν μονάδων κατὰ στρέμμα.—

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Λήγοντος καί τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1960 παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς ἐφημερίδος μας, οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τάς ὑποχρεώσεις των, ὅπως, ἐκτιμῶντες τάς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ ἔκδοσις μιᾶς Ἐπαρχιακῆς Ἐφημερίδος, μέ προθυμίαν καταβάλλουσι πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Ἀντιπροσώπους μας τὰς ὀφειλομένας Συνδρομάς.

Ἀντιπρόσωποι

Ἀθῆναις	Ὄπτων Σαλούκας
Φιλιάταις	Παν. Στεργίου
Παραμυθιά	Κων. Σαλούκας
Ἡγουμενίτσης	Κων. Μιχαλᾶς
Ἰωάννινα	Ἰωάν. Τσακελίδης
Πάργα	Τάκης Χαρίσης
Μαργαρίτιον	Βασ. Μάτσης

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρικος κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἡ πίστις εἶναι πολύ παράξενο πρᾶγμα. Μᾶς ἱκανώνει ἀπό τό ἕνα μέ[illegible] νὰ δεχθοῦμε κάτι καὶ [illegible] ἄλλο ν' ἀρνηθοῦμε. Δ[illegible]α μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός, [illegible]α νά δεχθοῦμε ἐκεῖνο [illegible] προσφέρει ὁ Χριστ[illegible] τό ἄλλο ν' ἀπωθοῦμε[illegible]ρτία μέ ὅλες τὶς ἐλκ[illegible]ροσφορές της. Ὁ [illegible] ποὺ ἀποδέχεται [illegible] χάριν τοῦ Χριστ[illegible] ἀπορρίπτει κάθ[illegible] εὐχαριστεῖ τόν [illegible]

Μερικὰ [illegible] ἔλαβαν πρόσκλησι [illegible]οῦν σέ μιὰ κοσμική [illegible]ρσι ποὺ κάθε ἄλλο πρ[illegible] καρδιά τοῦ Θεοῦ θ[illegible]στοῦσε. «Σᾶς πκηροφ[illegible]τι πεθάναμε», ἔγραψ[illegible] ἀπάντησιν στό προσκλη[illegible]ριο οἱ κοπέλλες, διότη ἦσαν κοπέλελς, πού εἶχαν ἀναγεννηθῆ καί δεχθῆ τήν σωτήριον χάριν τοῦ Θεοῦ Κι' ἀπό ἐκεῖνη τή στιγμὴ ἐθεωροῦσαν τόν ἑαυτόν τους νεκρό ὡς πρός τόν κόσμον καί τάς ἀπολαύσις του. Ἄν προσπαθῆς νά ζῆς ταυτόχρονα στὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ καὶ στό βασίλειο τοῦ Σατανᾶ, σημαίνει πώς ἀνήκεις μᾶλλον στὸν δεύτερο.

Ἡ πίστις δέχεται καὶ ἀπορίπτει. Δέχεται τήν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν κι' ἐλευθερίαν. Ἀπορρίπτει ὅμως τήν ἀπυλύτρωσιν πού προσφέρει ὁ Σατανᾶς. Μά, ποιά εἶναι αὐτή ἡ ἀπολύτρωσις πού προσφέρει ὁ Σατανᾶς;

Τήν ἀπολύτρωσι τοῦ Χριστοῦ τὴν καταλαβαίνουμε, ἀλλ' ὄχι τὴν τοῦ Σατανᾶ. Ὅταν πιστεύσης στόν Χριστό ὡς τόν Λυτρωτὴν καί Σωτῆρα σου σ' ἐλευθερώνει ἀπὸ τὸ βάρος καὶ τήν ἐνοχή τῆς ἁμαρτίας σου τῆς προπατορικῆς καὶ τῆς προσωπικῆς. Ἀλλ' ἡ ἀπολύτρωσις αὐτή συνεπάγεται συνέπειες. Ὁ κόσμος, Σατανᾶς, θ' ἀρχίσουν νὰ σὲ διώκουν. Θὰ σὲ χλευάζουν, θὰ σέ βασανίσουν, θά σὲ στερήσουν ἀπὸ τά φυσικά ὀφέλη τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους.

Στό ιά' κεφάλαιο τῆς πρὸς Ἑβρέους Ἐπιστολῆς ἔχομε τὰ παραδείγματα τῆς πίστεως ἁγίων ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ. Ἐδέχθησας τὸν Θεὸν ἀλλά γι' αὐτὸ δὲν ἔλαβαν μόνον τήν ἀπολύτρωσιν ἀπό τὴν ἁμαρτίαν ἀλλὰ ὑπέφεραν, ἐβασανίσθησαν. Λέγει ὁ Ἀπόστολος γι' αὐτούς τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ, «ἐβασανίσθησαν, μὴ δεχθέντες τὴν ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ ἀξιωθῶσι καλητέρας ἀναστάσεως» (Ἑβρ. ιά' 35).

Ἄς δοῦμε τοὺς ἁγίους γιὰ τοὺς ὁποίους ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος. Ἡ πίστις των διήγερε τὴν μῆνιν καὶ τὴν ἔχθραν τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν ὁπαδῶν του. Ἦταν ἐχθρικὸ τὸ περιβάλλον γιὰ τούς πιστούς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλλὰ μήπως σήμερα εἶναι ὀλιγώτερον ἐχθρικόν; Μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεώς των ὑπεβάλλοντο εἰς βανανιστήρια ἀφίνταστα. Γυμνοί πάνω σέ παγωμένη λίμνη ρίχνονται οἱ 40 μάρτυρες ποὺ περιγράφει τόσον συγκινητικὰ ὁ Μεγας Βασίλειος. Ἐκεῖ κρυντὰ τους ὅμως οἱ στρατιῶται τοῦ φθονεροῦ αὐτοκράτορος ἀνάβουν πυρά, ἔχουν κρασὶ γιὰ νὰ τοὺς θερμάνη ἀν μόνον τὴν εἰς Χριστὸν πίστι τους ἀπεκήρυτταν Ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἔριξε στὴν παγωμένη λίμνη. Ἡ ἀπολύτρωσις τοῦ Σατανᾶ θὰ τοὺς γλύτωνε ἀπὸ τὰ βασανιστήρια. Μὲ χαρά καί ὕμνους ἐδέχθησαν τὶς συνέπειες τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως, ἀρνούμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ φθαρτοῦ κόσμου.

«Ἄλλοι δέ ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμούς καὶ μάστιγας, ἔτι δὲ καὶ δεσμά καί φυλακήν· ἐλιθοβολίσθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράσθησαν, μὲ σφαγὴν μαχαίρας ἀπέθανον, περιεπλανήσθησαν μὲ δέρματα προβάτων, μὲ δέρματα αἰγῶν· ὑστερούμενοι. θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, τῶν ὁποίων δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος, πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς τρύπαις τῆς γῆς» (Ἑβρ. ιά' 36-38). Αὐταὶ ἦσαν αἱ ἔξωθεν ἐπιβαλλόμεναι συνέπειαι τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως των. Ἴσως εἶναι κρίμα ποὺ δὲν ὑπάρχουν περισσότεραι τέτοιαι συνέπειαι καὶ γιά μᾶς σήμερα. Ἴσως ὁ Χριστιανισμός μας νὰ ἦταν τότε ἀγνότερος καὶ ἑλκυστικώτερος στούς γύρω μας συνανθρώπους.

Εἶσαι ἰατρός. Ἔρχεται κάποιος ἄρωστος. Μέ μιὰ ἐπίσκεψι στὴν πραγματικότητα μπορεῖ νά κάμης τὴ διάγνωσιν καὶ νά δώση τὸ φάρμακο. Ἀλλ' ἴσως νὰ ἔχης ἀνάγκη χρήματα. Κάμνεις τὸν ἄρωστο νὰ πηγαινοέρχεται μὲ τὸ ἑλεύθερίο νὰ τοῦ πέρνης τὰ λεφτά του. Καί ὅμως διατείνεσαι ὅτι εἶσαι Χριστιανός. Μὰ τὶ Χριστιανισμός εἶναι αὐτὸς ποὺ τόσο εὔκολα καὶ ἀπερίσπιστα δέχεται τὴν ἀπολύτρωσι τὴν ταμειακή του:

Ἐργάζεται γιά τὸν Θεόν. Εἶναι φυσικόν νά βρέσκης ἄφθονες δυσκολίες. Μὴ σκέπτεσαι ὅμως διαρκός τὴν ἀπολύτρωσι τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι πραγματική ἀπολύτρωσις.

Τὶ σοῦ στοιχίζει ἡ πίστις σου; Δὲν σέ ὑποχρεώνει κανείς νά προσφέρης στὸ ἔργο τοῦ Κυρίου. Ἡ εὔκολη ἀπολύτρωσις τῶν βιοτικῶν σου ἀναγκῶν εἶναι ἡ κράτησις τῆς αὐτοπροαιρέτου προσφορᾶς σου εἰς τόν Θεόν. Μήν ξεχνᾶς ὅμως ὅτι ἐκεῖνα ποὺ κατακρατᾶς ἀπὸ τόν Θεό γίνονται τά δεσμά σου μᾶλλον παρά τά λύτρα σου ἀπό τὶς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

Ἔχει συνέπειες ἡ πίστι σου;

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νά λάβη ἔν τεῦχος περιέχον τὴν σειράν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ὡς καί τό Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλουστευμένην μετάφρασιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀρχ. Ν. Βάμβα, ἄς μᾶς γράψη εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ὁ Σπορεύς» Γραμματοθυρὶς 387, ΑΘΗΝΑΙ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομὸς Θεσπρωτίας
Δῆμος Ἡγουμενίτσης
Ἀριθ. Πρωτ. 3021

Περίληψις Διακηρύξεως

Ὁ Δήμαρχος Ἡγουμενίτσης Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν καὶ προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τῶν ὑπ' ἀριθ. 71-83, 84-96, 109-121 καὶ 122-137 δημοτικῶν οἰκοπέδων, διαλαμβανομένων εἰς τὰ 54,62,63 καὶ 64 Ο.Τ. καὶ κειμένων εἰς θέσιν «Χατζηβασιλεῖου».—

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν (Καφενεῖον ἀδελφῶν Ἀντων. Μιχαλᾶ) τὴν 4ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1961, ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥραν 10-12 π.μ. ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.—

Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη διὰ μὲν τὰ ὑπ' ἀριθ. 71-76, 84-96, 109-118 καὶ 128-137 οἰκόπεδα τὸ ποσόν τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα (40) ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον, διὰ δὲ τὰ ὑπ' ἀριθ. 77-83, 119-121 καὶ 122 127 τοιαῦτα τὸ ποσόν τῶν δραχμῶν τριάκοντα (30) ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον.—

Ἐγγύησις συμμετοχῆς διά γραμματίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὸ 1)10 τῆς πρώτης προσφορᾶς τιμήματος, ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ ἐμβαδοῦ ἑκάστου οἰκοπέδου.—

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 3021]60 ἀρχική διακήρυξις —

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν δύναται οἱ βουλόμενοι νά λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τά Γραφεῖα τοῦ Δήμου κατὰ τάς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.—

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1960

Ὁ Δήμαρχος
Βασίλ. Πιτούλης.

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομὸς Θεσπρωτίας
Δῆμος Ἡγουμενίτσης
Ἀριθ. Πρωτ. 3020

Περίληψις Διακηρύξεως

Ὁ Δήμαρχος Ἡγουμενίτσης Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν καὶ προφορικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τῶν ὑπ' ἀριθ. 2. καὶ 3 τοῦ Β.Κ. 250 δημοτικῶν οἰκοπέδων, κειμένων εἰς θέσιν «Γ ρ ὰ β α».

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν (Καφενεῖον ἀδελφῶν Ἀντων. Μηχαλᾶ) τήν 4ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1961, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10-12 Π.Μ. ἐνώπιον τῆς Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρώτη προσφορὰ